

DOSSIER ZORGPLICHT

Rechtbank Noord-Nederland
 ECLI:NL:RBNNE:2017:3881
 11 oktober 2017

ZORGPLICHT TUSSENPERSOON NA OPZEGGING VERZEKERINGS- OVEREENKOMST

Als een verzekeringnemer wordt geconfronteerd met een opzegging door de verzekeraar van de verzekeringsovereenkomst, mag van de tussenpersoon verwacht worden dat deze in actie komt om tijdig de te verzekeren risico's elders onder te brengen. In deze zaak buigt de rechtbank zich over de vraag of de tussenpersoon zich in voldoende mate heeft ingespannen om voor zijn klant nieuwe verzekeringsdekking te kunnen bewerkstelligen. De casus was als volgt.

X is een onderneming die zich onder meer richt op het reinigen van mestsilo's en het verrichten van onderhoud en reparaties aan mestopslagen. X heeft een AVB-polis bij ASR. Die AVB-polis biedt zowel dekking voor algemene bedrijfsaansprakelijkheid als specifiek voor werkgeversaansprakelijkheid. In juli 2012 laat ASR aan X weten dat de verzekeringsovereenkomst op de contractvervaldatum per 16 april 2013 zal worden beëindigd vanwege het schadeverloop. Op 19 juni 2013 vindt een ernstig bedrijfsongeval plaats. Tijdens het reinigen van een mestsilo zijn twee personen die ten behoeve van het bedrijf van X werkzaam waren om het leven gekomen. Een van hen was door X als uitzendkracht ingeleend van een uitzendbureau. Achmea, de aansprakelijkheidsverzekeraar van het uitzendbureau heeft de schaderegeling ter hand genomen en de erven van één van de benadeelden schadeloos gesteld. Achmea, als gesubrogeerde verzekeraar, pleegt regres op X. In die procedure heeft X haar tussenpersoon, te weten Boelaars & Lambert in vrijwaring opgeroepen. Door X wordt in de vrijwaringsprocedure aan Boelaars & Lambert het verwijt gemaakt dat

zij voor dit bedrijfsongeval geen verzekeringsdekking heeft. De AVB-polis bij ASR was immers per 16 april 2013 beëindigd en er was ten tijde van het bedrijfsongeval nog geen nieuwe AVB-polis gesloten die ook dekking bood voor werkgeversaansprakelijkheid. X vordert dat Boelaars & Lambert zal instaan voor de aan Achmea te betalen schadevergoeding. X legt daaraan ten grondslag dat Boelaars & Lambert onvoldoende heeft gedaan om (tijdig) een nieuwe AVB-polis te sluiten en dat Boelaars & Lambert heeft nagelaten om X te informeren dat er na 16 april 2013 geen dekking was voor schade als gevolg van werkgeversaansprakelijkheid.

Boelaars & Lambert verweert zich tegen de aantijgingen van X en vindt de rechtbank daarbij aan zijn zijde. De rechtbank stelt voorop dat sprake was van een overeenkomst van opdracht tussen X enerzijds en Boelaars & Lambert anderzijds. Onder verwijzing naar vaste jurisprudentie is het de taak van de tussenpersoon om te waken voor de belangen van de verzekeringnemer bij de tot zijn portefeuille behorende verzekeringen. Ook dient een tussenpersoon tegenover zijn klant de zorg te betrachten die van een redelijk handelend en redelijk bekwaam beroepsgeenoot mag worden verwacht. De rechtbank geeft invulling aan dit toetsingskader door middel van het vaststellen van de feiten in deze zaak. Daaruit blijkt dat Boelaars & Lambert direct na de aankondiging van ASR een aantal verzekeraars benaderd heeft met de vraag of zij bereid waren een AVB-polis aan X aan te bieden. Een deel van die benaderde verzekeraars gaf toen al op voorhand aan niet bereid te zijn een verzekeringsovereenkomst met X te willen sluiten, vanwege de bedrijfsactiviteiten van en het aanzienlijke schadeverloop bij X. Slechts één verzekeraar, te weten HDI-Gerling, wilde aan X een aanbod voor een aansprakelijkheidsverzekering doen, maar slechts onder de voorwaarde dat er eerst meer risico-informatie over het bedrijf van X aan

hem ter beschikking werd gesteld. De daartoe benodigde RI&E-rapportage werd pas op 20 maart 2013 door X aan Boelaars & Lambert ter beschikking gesteld, waarna de aanvraag voor de AVB-polis kon worden ingediend. Op 8 mei 2013 werd met terugwerkende kracht per 16 april 2013 voorlopige dekking voor de bedrijfsaansprakelijkheid bewerkstelligd. Maar het was Boelaars & Lambert nog niet gelukt om ook dekking voor werkgeversaansprakelijkheid te realiseren. Boelaars & Lambert heeft toen op 12 juni 2013 aan X laten weten dat het X vrij stond om via een andere tussenpersoon te proberen de dekking voor werkgeversaansprakelijkheid te realiseren. Door Boelaars & Lambert is X voortdurend op de hoogte gehouden van de stand van zaken. De rechtbank leidt dit af uit de berichten die zowel per e-mail als per sms aan (de directeur van) X zijn verzonden. De rechtbank is van oordeel dat X gelet op de mededelingen van Boelaars & Lambert wel degelijk wist dat de dekking onder de AVB-polis van ASR per 16 april 2013 zou eindigen. Daarmee kon het volgens de rechtbank bij X verondersteld bekend worden geacht dat er voor werkgeversaansprakelijkheid per 16 april 2013 geen dekking meer bestond. De rechtbank benadrukt dat X een zich in het zakelijke verkeer bewegende professionele partij is en dat de zorgplicht van Boelaars & Lambert niet zover reikt dat Boelaars & Lambert aan X had moeten adviseren haar bedrijfsactiviteiten te staken. De rechtbank leidt uit de tussen partijen gevoerde correspondentie af dat X wel degelijk wist dat er zonder dekking voor werkgeversaansprakelijkheid werd geopereerd, zodat de verwijten van X jegens Boelaars & Lambert geen doel treffen.

Samengevat komt de rechtbank tot het oordeel dat Boelaars & Lambert X voldoende heeft geïnformeerd over het eindigen van de bedrijfsaansprakelijkheidsverzekering. Ook heeft Boelaars & Lambert volgens de rechtbank voldoende pogingen ondernomen om een vervangende AVB-polis te regelen. De rechtbank benadrukt hierbij dat op Boelaars & Lambert geen resultaatsverplichting rust. Boelaars & Lambert heeft in dit geval aan zijn zorgplicht voldaan nu hij zich in voldoende mate heeft ingespannen om een vervangende AVB-polis met dekking voor werkgeversaansprakelijkheid te regelen. Louter het gegeven dat het Boelaars & Lambert niet gelukt is om een dergelijke dekking te realiseren, is volgens de rechtbank onvoldoende om aansprakelijkheid van Boelaars & Lambert te kunnen aannemen. De vordering van X jegens Boelaars & Lambert wordt door de rechtbank dan ook afgewezen.

Mr. C. (Coen) Fledderus
 De auteur is advocaat bij Polis Advocaten te Den Haag.

